

Komentarze autorów do fotografii

Magdalena Mazurczak

Tabu to także choroby psychiczne i walka, jaką musi z nimi stoczyć chory. Na mojej fotografii zamknięcie w sobie ukazane jest poprzez gest. Druga kompozycja to moja interpretacja tabu, jakim były kiedyś obozy zagłady, kontrastujące ze wstydem i krwią, która pozostała na rękach oprawców.

Monika Ney

Moja fotografia odnosi się bezpośrednio do kobiecej seksualności, która w dzisiejszych czasach jest niewątpliwie bardziej eksponowana. Nagość — ta subtelnie przedstawiona i ta odważna, prowokująca — zawsze wzbudza „nieśmiałe” zainteresowanie. Nie jest oczywista, namacalna. Jest „owocem zakazanym”, po który sięgamy w ukryciu.

Monika Woźniak

Punktem wyjścia do serii zdjęć, będących odpowiedzią na temat „Tabu i wstyd”, było ludzkie ciało. Ciało, będące przedmiotem cierpień i krzywd, często zadawanych przez nas samych. Pomimo coraz większej tolerancji i otwartości otoczenia, problemy nieakceptowania ciała, samookaleczenia są obecne w społeczeństwie, jednak głośno się o nich nie mówi, wciąż jest to temat tabu i powód do wstydu.

Anna Skura

Cykl fotografii zatytułowanych „She or He?” przedstawia balansowanie pomiędzy płciami. Pokazują one, że nasza pierwsza identyfikacja płciowa często może być mylna. Zatarcie granic nierzadko nie daje oczywistej odpowiedzi, czy to ona, czy on? Jest to zapewne złamaniem pewnego przyjętego „tabu”, ale czy jest także powodem do wstydu?

Iza Maciusowicz

Każdy z nas posiada małe tajemnice, których się wstydzi, o których nie chce rozmawiać. A jeśli ktoś je odkryje? Wstyd potrafi być paraliżujący. Przekonanie o wła-

snej małej wartości nie pozwala żyć w pełni, przez co pozostajemy bezustannie w cieniu.

Ewa Iwaniuk

Moja fotografia przedstawia problem osoby, która ukrywa się przed światem, za wszelką cenę usiłuje być niewidoczna dla otoczenia. Jest to kobieta z brakiem samoakceptacji i pewności siebie, mająca opory przed odsłonięciem swojego wizerunku pomimo tego, że jej wstyd jest całkowicie bezzasadny.

Ewelina Dziekońska

Tabu i wstyd w moim osobistym odczuciu kojarzą się z erotyzmem i śmiercią. Pokazywaniem ukrytych miejsc na mapie ciała, skrywanych emocji na ludzkich twarzach i wewnętrznego rozdarcia w cierpiących umysłach.

Elena Leszczyńska

Wstydem jest być nieszczęśliwym.

Julia Krywicz

Przez swoją fotografię chciałam ukazać to, czego często wstydzimy się wobec siebie obnażyć: świadomość samych siebie i własnego ciała. Na zdjęciu starałam się uchwycić moment, kiedy człowiek jest sam na sam z sobą, jest takim, jakim jest.

Marek Buczyński

Zaprojektowany przez mnie plakat składa się z trzech zdjęć, opowiadających historię młodej pary, którą targają różne uczucia, w tej pracy negatywne. Na pierwszym planie widać złość i klótnię, która w konsekwencji prowadzi do agresji, ta zaś do wstydu i żalu, jaki po niej, niestety, pozostaje.

Anna Rubinkiewicz

Zastanawiając się nad pytaniem, co w dzisiejszych czasach możemy określić jako tabu i co może u nas wywołać wstyd, kiedy granice między przyzwoitością a jej brakiem coraz bardziej się zacierają, gdzie cnota zaczyna być przyczyną pewnego rodzaju odrzucenia przez społeczeństwo, a rozwiązłość powodem do dumy, doszłam do bardzo prostych wniosków, że to, co kiedyś było tabu i przyczyną wstydu, stało się normalne i akceptowane. Przyzwyczailiśmy się. Natomiast rzeczy, przed którymi wówczas zakrywano oczy, zaczęły być mile widziane.

W swojej fotograficznej odpowiedzi na to pytanie chcę też zwrócić uwagę na miejsce człowieka wierzącego we współczesnym społeczeństwie. Wielu ludzi, szczególnie młodych teraz wstydzi się tego, że wierzą. To jest teraz tabu.

Mateusz Żułkowski

Podglądanie i inwigilacja są, w powszechnej opinii, tematem tabu i wstydu. Mimo te zjawiska są coraz bardziej powszechne. Współczesne komunikatory (telefonia komórkowa, Internet, tabloidy) oraz powszechność urządzeń rejestrujących ułatwiają realizację takich zamierzeń i kontrolę prywatności jednostki. Dziurka od klucza kojarzy się z naruszeniem prywatności i nasuwa wszystkim jednoznacznie negatywne skojarzenia.

Iłona Piwońska

Przez swoje fotografie chcę ukazać stan emocjonalny osoby, doświadczającej przemocy cielesnej. Na zdjęciach nie ma strachu. Jest obojętność. Najgorsze z uczuć. Pogodzenie się z sytuacją, zamknięcie we własnym wnętrzu, cisza... milczenie.

Aleksandra Mikiewicz

Moim zdaniem tabu i wstyd to dwa zjawiska unicestwione w XXI wieku.

Marlena Rytel

W swoich fotografiach pokazuję brak reakcji i pogodzenie się z często nieprzyjemnymi sytuacjami, jakimi są przemoc, wykorzystywanie czy nadużycie, a wewnętrzny krzyk i cierpienie ukryte są pod skorupą neutralności.